

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. 6. 2018 samosoudcem Mgr. Markem Stachem,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], obchodní zástupce, bytem [adresa],

je vinen, že

- I. dne [datum] v [obec] nahlásil [právnická osoba] a.s., [IČO], ve vztahu k pojistné smlouvě [číslo] uzavřené dne [datum] mezi ním a spol. [právnická osoba], [IČO], pojistnou událost – poškození čelního skla osobního motorového vozidla [příjmení] [jméno], r.z.: [číslo], [příjmení]: [anonymizováno], a ačkoli věděl, že čelní sklo bylo poškozené již před datem [datum], v hlášení pojistné události uvedl, že k poškození došlo dne [datum], neboť si byl vědom, že pojištění skel vozidla bylo pro období prvních 3 měsíců od počátku pojištění sjednáno se spoluúčastí ve výši 50 %,

tedy

uvedl nepravdivé údaje při uplatnění práva na plnění z pojištění,

- II. v době nejméně od [datum] do [datum] po předchozí vzájemné domluvě s [celé jméno svědka], jehož trestní stíhání bylo podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno, v [anonymizováno], v souvislosti s nahlášenou pojistnou událostí ze dne [datum], registrovanou u společnosti [právnická osoba], pod č. 2015 [číslo], a to na podkladě pojistné smlouvy [číslo] uzavřené mezi ním a spol. [právnická osoba], [IČO], ze dne [datum], týkající se poškození čelního skla osobního motorového vozidla [značka automobilu] r.z.: [anonymizováno] [číslo], [příjmení]: [anonymizováno], s cílem získat pojistné plnění a následně se o něj rozdělit, aniž by byla oprava čelního skla vozu provedena, dne [datum] zaslal [celé jméno svědka], podepsanou bianco plnou moc za

účelem fingování opravy čelního skla a následného vylákání pojistného plnění, [celé jméno svědka] v [anonymizováno] či [obec], okres [okres], prostřednictvím pracovníka spol. [anonymizováno] - [anonymizováno 5 slov], [jméno] [příjmení] u spol. [právnícká osoba], zajistil dne [datum] u garáže v [obec] – [příjmení] vsí prohlídku vozidla technikem [jméno] [příjmení], kde byl vůz odstaven, přičemž dne [datum], aniž by bylo čelní sklo opraveno, [celé jméno svědka] vystavil jménem spol. [právnícká osoba], [IČO], fakturu [číslo] znějící na částku ve výši 12 245 Kč, prostřednictvím [právnícká osoba] - znalecká a poradenská kancelář s.r.o. dne [datum] zaslal [právnícká osoba], a.s., za účelem proplacení, v důsledku čehož bylo [celé jméno svědka] na účet spol. [právnícká osoba] touto pojišťovnou dne [datum] neoprávněně vyplaceno pojistné plnění ve výši 12 245 Kč,

tedy

úmyslným společným jednáním s další osobou uvedl nepravdivé údaje při uplatnění práva na plnění z pojištění,

čímž spáchal

v bodě 1) i 2)

přechin pojistného podvodu podle § 210 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku, v bodě 2) ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 210 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výměře 50 denních sazeb, když jedna sazba činí 500 Kč, tedy v celkové výši 25 000 Kč.

Podle § 68 odstavec 5 trestního zákoníku se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen ve splátkách po 2 500 Kč měsíčně se splatností vždy k poslednímu dni v kalendářním měsíci. Splatnost první splátky je do konce kalendářního měsíce v měsíci, v němž toto rozhodnutí nabude právní moci. Výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená společnost [právnícká osoba] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu, konkrétně z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného], svědků [celé jméno svědka], [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně], [příjmení], [příjmení], [anonymizováno], [příjmení] a [příjmení], čtením úředních záznamů o podaných vysvětleních svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení], jakož i z listinných důkazů.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení přiblížil své zájmy ohledně vozidel [příjmení] [jméno] s tím, že on sám funguje jako předseda klubu těchto vozidel, v průběhu roku 2015 mohl vlastnit zhruba 8 těchto automobilů, které nakupuje a případně i opraví a prodá, aby tak rozšiřoval řady členů tohoto klubu. Dále obžalovaný popsal, že konkrétně v případě dotčeného vozidla uvedené značky uzavíral povinné ručení v listopadu 2014, v lednu 2015 pak automobil připojišťoval. Podle obžalovaného po celou dobu, co měl tento automobil v držení, nebylo na něm čelní sklo nijak vážněji poškozeno, připustil, že nemůže vyloučit nějaký vryp od kamínku na skle, určitě na něm ale nebyla prasklina nebo nebylo nijak rozbité, a to i v době, kdy automobil prodával [celé jméno svědka]. Na tomto svém stanovisku obžalovaný setrval i poté, co byl postupem dle § 207 odst. 2 trestního řádu v důležitých částech přečten protokol o jeho výslechu z přípravného řízení v procesním postavení obviněného, kdy obžalovaný na dotaz vyslychajícího uváděl, že v době, kdy automobil prodával [celé jméno svědka], mohlo být na skle teoreticky nějaké poškození, a hned na to obžalovaný uvedl, že když si vozidlo následně odvázel z [obec], tak ta prasklina byla větší, přičemž i později ve své výpovědi v přípravném řízení poukazoval na to, že po převezení automobilu z [obec] do [obec] byl rozsah poškození čelního skla větší, než při prodeji automobilu dne [datum]. U hlavního líčení pak obžalovaná dále popsal, jak jej na přelomu února a března 2015 ohledně koupě dotčeného automobilu kontaktoval [celé jméno svědka], s nímž se obžalovaný dohodl na prodeji automobilu na splátky a na základě sepsané kupní smlouvy obžalovaný jmenovanému automobil předal dne [datum]. Podle uvedené kupní smlouvy měl [celé jméno svědka] automobil splácet s tím, že až do úplné úhrady kupní ceny zůstane automobil ve vlastnictví obžalovaného. Obžalovaný dále popsal, jak [celé jméno svědka] automobil řádně nesplácel, nicméně celou kupní cenu doplatil v červnu 2015 s tím, že do konce uvedeného měsíce musel [celé jméno svědka] automobil přihlásit, jinak by byl trvale vyřazen z evidence. K přihlášení nabídl obžalovaný [celé jméno svědka] i finanční pomoc a zaslal mu nezbytné doklady. Podle obžalovaného [celé jméno svědka] psal už [datum] zprávu k doplacení kupní ceny, jmenovanému tedy musela dojít ještě před tímto datem. Dne 22. nebo [datum] jej však [celé jméno svědka] kontaktoval s tím, že mu při provozu dne [datum] bylo kamínkem z jiného automobilu rozbito čelní sklo na vozidle. Protože byl automobil stále ještě veden na obžalovaného, žádal jej [celé jméno svědka], aby mu s tímto obžalovaný vypomohl a uvedenou nehodu jako pojistnou událost na svou osobu nahlásil, čemuž obžalovaný v rámci zachování dobrých vztahů vyhověl. Dotčenou pojistnou událost tedy obžalovaný nahlásil na příslušné pojišťovně a očekával, že tato vše bude řešit s [celé jméno svědka], na něhož poskytl obžalovaný kontakt, zhruba až po půl roce se pak dověděl, že jmenovaný součinnost neposkytl a technik pojišťovny tak nemohl automobil hledat, aby pojistná událost mohla být uzavřena. Dále obžalovaný popsal, jak na základě inzerátu zjistil, že v [okres] pan [příjmení] prodává dotčený automobil, který podle jeho dalších zjištění měl být nepojízdný a měl být stále veden na jeho jméno, tedy že jej [celé jméno svědka] na sebe nepřihlásil. Obžalovaný rovněž popsal, jak uvedený automobil zakoupil zpět a odvezl jej do [obec], zároveň si od [celé jméno svědka] převzal zpět doklady k vozidlu. K odvozu automobilu došlo podle obžalovaného dne [datum], toto datum ví podle fotodokumentace, kterou uvedeného dne pořídil. Při vyzvednutí měl automobil poškozeno čelní sklo, zároveň na tomto byly vrypy v laku, a to i v podobě vulgarismů. Když se pak obžalovaný [celé jméno svědka] ptal, proč automobil v rámci realizace pojistné události nenechal opravit, sdělil mu [celé jméno svědka], že se s provozovatelem servisu nepohodl a oprava nebyla uskutečněna. Obžalovaný jej proto požádal, aby kontaktoval tento servis s tím, že se mají obžalovanému ozvat a mohou zmíněnou pojistnou událost dotáhnout do konce. Obžalovaný dále popsal, jak mu přibližně dne [datum] byla doručena cestou elektronické pošty zpráva odesílatele [email], která byla bez jakéhokoli nadpisu či příloženého textu nebo uvedení jiného kontaktu, a ve které byla jako příloha přiložena bílá plná moc, přičemž obžalovaný, aniž by si zjišťoval, proč přesně mu tato plná moc byla zaslána nebo k čemu přesně by měla sloužit, tuto vytiskl, podepsal a zaslal jí zpět odesílateli. Obžalovaný připustil, že v tomto směru jednal neracionálně, když si mohl podle [registrační značka] či jeho [příjmení] kódu u příslušné pojišťovny zjistit číslo pojistné

události, nicméně předpokládal, že plná moc mu byla zaslána proto, aby automobil mohl obhlédnout technik s tím, že předpokládal, že celá pojistná událost bude řešena výplatou na tzv. rozpočet, v rámci čehož by bylo finanční plnění pojišťovny uhrazeno dopředu, zatímco obžalovaný by s ohledem na vyřazení automobilu z provozu čelní sklo nevyměňoval, ale pojistné plnění by použil například na nákup náhradních dílů. Obžalovaný takto poukázal na to, že bianco plnou moc nepodepisoval autoservisu proto, aby vyměnili čelní sklo, když věděl, že s ohledem na vyřazení vozidla k této výměně nedojde. Na základě uvedeného úkonu pak podle obžalovaného dne [datum] přijel automobil zkontrolovat pan [příjmení] z pojišťovny [anonymizováno] a poté se podle obžalovaného již nic ve věci nedělo. Až v březnu 2016 kontaktoval pojišťovnu a zjistil, že celá pojistná událost již byla uzavřena a pojistné plnění bylo uhrazeno ve prospěch autoservisu, ze strany pojišťovny mu bylo zasláno i datum a výše pojistného plnění, jakož i název firmě příjemce. Od pojišťovny se rovněž obžalovaný dověděl, že ve věci pojistného plnění mu byly zasílány zásilky jednak ohledně odložení celého případu v září 2015 a jednak ohledně výplaty pojistného plnění v lednu 2016, avšak přestože obžalovaný neustále bydlí na shodné adrese, tyto materiály neobdržel. Vývoj události obžalovaného nahněval, proto na internetu našel kontakt na [právníká osoba] [příjmení] a kontaktoval jejího majitele, který mu však sdělil, že tuto firmu nedávno převzal a postupně obžalovanému předal kontakt i na pana [celé jméno svědka], coby bývalého majitele firmy. Dne [datum] pak tomuto obžalovaný telefonoval, přičemž jmenovaný mu měl nejprve tvrdit, že sklo na automobilu vyměnil a že jej celá záležitost již nadále nezajímá. V průběhu hlavního líčení pak obžalovaný opakovaně poukazoval na to, že na majitele firmy [příjmení] [příjmení] sehnal kontakt až po vyplacení pojistného plnění v době, kdy se o tomto dověděl od pojišťovny a do té doby jej vůbec neměl k dispozici. Zároveň obžalovaný poukazoval na to, že veškeré své automobily má pojištěny a v minulosti již mnohokrát řešil pojistné události.

3. Svědek, původně obviněný v této trestní věci, [celé jméno svědka], jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, u hlavního líčení přiblížil, jak do prosince 2015 působil jako provozovatel společnosti [právníká osoba], i jak jej kontaktoval [celé jméno svědka], kterého zná, ale neoznačoval by jej jako svého kamaráda, ohledně opravy čelního skla na automobilu. Automobil mu jmenovaný do servisu dovezl, bylo na tomto ve spodní části prasklé čelní sklo, podle svědka se jmenovaný nevyjadřoval k tomu, kdy nebo jak k takovému poškození došlo. Svědek na uvedený automobil sice zakoupil nové čelní sklo, protože mu však [celé jméno svědka] neposkytl nezbytné podklady, nemohl celou věc řešit jako pojistnou událost a čelní sklo proto nevyměnil. Následně byl automobil ze servisu odvezen a měl být prodán. Poté jej kontaktoval obžalovaný telefonicky s návrhem, že by mohla být dokončena pojistná událost ohledně poškozeného čelního skla s tím, že by obžalovaný svědkovi poslal plnou moc, svědek by vyhotovil fakturu, která by byla pojišťovnou proplacena, a následně pojistné plnění si oba rozdělili napůl. Obžalovaný podle svědka nezmiňoval, že by chtěl čelní sklo na automobilu vyměnit, svědkovi z jeho návrhu bylo zřejmé, že by se mělo jednat o pojistný podvod. Takto svědek s obžalovaným komunikoval telefonicky pouze jednou, následně prostřednictvím elektronické pošty s obžalovaným vyřešili plnou moc, kterou obžalovaný podepsal nevyplněnou, poté jí vyplnil až svědek. Tuto plnou moc nicméně svědek na pojišťovnu neodeslal, protože následně zjistil, že by plná moc tak, jak byla vyplněna, mohla být obžalovaným odvolána a svědek by nemusel obdržet pojistné plnění na svůj účet, což se muž v minulosti stalo a on se musel pak o finanční prostředky i soudit. Svědek tedy vystavil druhou plnou moc, kterou i místo obžalovaného podepsal a tuto doložil i pojišťovně s tím, že tato nová plná moc již byla koncipována podle svědka jako neodvolatelná. Součástí plné moci bylo i uvedení účtu, kam mají být finanční prostředky vyplaceny s tím, že byl uveden účet firmy svědka, na který následně skutečně byla uhrazena částka 12.400 Kč, kterou svědek využil pro svou potřebu, když v té době již ani autoservis neprovozoval. Poté jej opětovně kontaktoval obžalovaný, který se velice rozčíloval, že si svědek veškeré pojistné plnění ponechal pro sebe a označoval jej za podvodníka. Později se pak svědek dověděl, že obžalovaný původně od pojišťovny požadoval vyplacení pojistného plnění čistě ve svůj prospěch.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková

4. Svědek [celé jméno svědka] popsal, jak v roce 2015 od obžalovaného zakoupil [značka automobilu] s tím, že datum uvedené v kupní smlouvě je i skutečné datum jejího uzavření. Auto měl svědek splácet s tím, že až do úplného zaplacení automobilu byla dána výhrada vlastnictví ve prospěch obžalovaného. Automobil pak svědek zcela doplatil koncem května nebo počátkem června 2015. Podle svědka už v době, kdy automobil od obžalovaného přebíral, byla na čelním skle v dolní části u řidiče prasklina o délce do 10 cm, ke které obžalovaný tvrdil, že tato se s ohledem na čekací lhůtu vyřeší až později, že mu má svědek zavolat ohledně tohoto za dva nebo tři měsíce. Když jej v této záležitosti svědek následně kontaktoval, navrhoval obžalovaný, aby automobil buďto dovezl do [obec] nebo jej k opravě umístil někde do servisu v [okres] a svědek jej tedy odvezl do servisu [příjmení] [příjmení], který provozoval pan [celé jméno svědka], jehož svědek znal v návaznosti na své předchozí zaměstnání. [příjmení] [celé jméno svědka] svědek rovněž předal kontakt na obžalovaného, zda tomu bylo i naopak a zda i obžalovanému předal kontakt na [celé jméno svědka] si již svědek nevzpomíná, obžalovaný však podle něj věděl, ve kterém servise automobil je. V rámci následné pojistné události svědek servisu nepředal prakticky žádné podklady, automobil se navíc měl převézt na jeho osobu do konce června 2015, protože však svědek neměl dostatek financí na uhrazení převodu, automobil byl s účinností od [datum] vyřazen z evidence a stal se z něj prakticky vrak. Svědek jej proto nechal následně odvézt ze servisu a poté jej přenechal panu [příjmení], kterému z minulosti dlužil peníze. Následně se svědek dověděl, že automobil znovu odkoupil obžalovaný, kterému pak na jeho žádost předal i doklady k vozidlu. Podle svědka byl ve velkém technickém průkazu uveden obžalovaný pouze v rámci odhlášky vozidla, v malém technickém průkazu byla uvedena jako provozovatelka nějaká paní. Jak se od té doby řešila pojistná událost, svědek netuší.

5. Svědkyně [celé jméno svědkyně], družka [celé jméno svědka], u hlavního líčení uvedla, že přibližně někdy na jaře 2015 jí jmenovaný dovezl ukázat [značka automobilu], který zakoupil a u něhož si ona sama všimla praskliny o délce přibližně 10 cm na čelním skle na straně řidiče dole. Na tuto prasklinu měl [celé jméno svědka] sdělovat, že se opraví až následně, blíže k tomuto však svědkyně nic neví a celá záležitost jí nezajímala. Svědkyně ví pouze o tom, že [celé jméno svědka] dal pak automobil do opravy, ale následně se tento stal nepojízdným a [celé jméno svědka] jej nechal odstavit v areálu [anonymizováno] v [okres]. [příjmení] obžalovaného podle svědkyně její druh nezmiňoval. Svědkyně se dále vyjádřila k tomu, jak ze vzteku na svého přítele poškrábala lak na karoserii automobilu klíči, podle ní však při tomto nemohlo dojít k poškození čelního skla, kdy prasklina na tomto skle byla podle svědkyně stále stejná.

6. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení popsal, jak s [celé jméno svědka] vyřešil úhradu jeho předchozího dluhu tak, že jmenovaný na něj jako protihodnotu převedl [značka automobilu], který byl již vyřazen, protože [celé jméno svědka] neměl na úhradu ekologické daně. V důsledku vyřazení nebylo možno automobil užívat. [příjmení] [jméno] [příjmení] pak svědek automobil prodal dřívějšímu majiteli vozu, který si automobil odvezl. K automobilu svědek neměl žádné doklady, ty ho s ohledem na vyřazení automobilu z evidence nezajímaly, automobil byl poškrábaný, což měla již dříve způsobit přítelkyně [celé jméno svědka] ze vzteku. Pokud jde o čelní sklo, pak svědek ví o tom, že [celé jméno svědka] chtěl u pana [celé jméno svědka] toto vyměnit, jakéhokoli poškození skla si však svědek nevšiml, tomuto ale ani nevěnoval příliš pozornost. [celé jméno svědka] svědek zná, s tímto se o celé záležitosti nebavil, je pouze možné, že [celé jméno svědka] zmiňoval ve vztahu k tomuto automobilu nějaký problém s pojištěním.

7. Svědkyně [jméno] [příjmení], současná družka obžalovaného, u hlavního líčení uvedla, že s obžalovaným se stýkala už od roku 2011 a od konce prázdnin 2016 s ním stabilně sdílela společnou domácnost. Podrobně svědkyně popsal, jak je obžalovaný velký fanoušek vozidel [příjmení] [jméno] s tím, že se zabývá a zabýval pouze těmito automobily, vždycky jich ve stejnou dobu vlastnil více, bývalo to i osm nebo deset kusů najednou. Některá vozidla si takto pořizoval jenom na následné rozebrání na náhradní díly, některá opravil a následně prodal dalším osobám. [jméno] svědkyně takto vlastní jedno takové vozidlo, které jí obžalovaný předtím pospravoval a

sestavil. S tímto vozidlem svědkyně jezdila a s ostatními popsanými automobily obžalovaného jezdila spíše jen výjimečně, většinou měla zájem se projet v takovém vozidle poté, co je obžalovaný pořídil nebo opravil. Svědkyně uvedla, že na žádném z uvedených automobilů nezaregistrovala, že by na přelomu let 2014, či 2015 bylo nějak poškozeno čelní sklo, podle ní to ani nebylo možné, neboť s takovým automobilem by, podle ní, obžalovaný určitě nejezdil a okamžitě by řešil jeho opravu. Dále svědkyně uvedla, že si vzpomíná na světlezelený [značka automobilu], se kterým jezdila, když byl tento silnější než její automobil, i tak s ním jezdila pouze občas. Ani u tohoto automobilu neregistrovala poškození čelního skla, později však k tomuto automobilu ví, že když jej dostal opět obžalovaný, mělo poškozené čelní sklo a ví pak od samotného obžalovaného, za jakých okolností se celá tato záležitost začala řešit jako pojistný podvod. Podle svědkyně následně obžalovaný již čelní sklo automobilu neopravoval, když tento nebyl přepsán do určitého data a nedalo se s ním tedy již jezdit. K osobě obžalovaného pak svědkyně popsala, jak je přímý, čestný, spolehlivý s tím, že často nezištně pomáhá svým známým, což někdy může být až zneužíváno. Rovněž uvedla, že majetkové poměry obžalovaného byly vždy velice dobré.

8. Svědek [jméno] [příjmení], dlouholetý kamarád obžalovaného, uvedl, že po pracovním pobytu v zahraničí v roce 2014 byl prakticky celý rok 2015 v [obec], přičemž v tomto období, pokud potřeboval automobil, obžalovaný mu půjčoval svá vozidla [příjmení] [jméno]. Těchto měl, podle svědka, obžalovaný větší množství, průběžně je kupoval, opravoval a případně i prodával dále. V období počátku roku 2015 svědek sám sháněl automobil pro svou potřebu a za tím účelem i zkoušel automobily, které měl ve svém držení obžalovaný, přičemž takto vyzkoušel přibližně tři vozidla, z nichž jedno bylo zelené barvy se silnějším motorem a omezenější výbavou. Neví o tom, že by na některém z těchto automobilů bylo jakékoliv poškození, zejména pokud jde o čelní sklo. Sám svědek si pak nový automobil koupil v létě 2015. Rovněž svědek [příjmení] obžalovaného popsal jako velice spolehlivého, ochotného a nezištného člověka a podle jeho názoru by ani nebyl schopen pojistného podvodu.

9. Svědkyně [jméno] [příjmení], obchodní manažerka pojišťovny [anonymizováno], u hlavního líčení uvedla, že veškeré závazky a oprávnění z pojišťovny [anonymizováno] plynule přešly na pojišťovny [anonymizováno] a k osobě obžalovaného uvedla, že tohoto zná jako dlouhodobého klienta, jejich vztah je pouze v obchodní rovině. Zároveň ale připustila, že jako s významným klientem s obžalovaným občas zajdou na kafe a v současné době si i tykají, podle svědkyně je obžalovaný člověk, který chce mít vše v pořádku a má vždy vše uhrazeno. Pokud jde o automobily obžalovaného, svědkyně viděla pouze ten vůz, se kterým obžalovaný právě přijel. Dále svědkyně uvedla, že ohledně pojištění svých automobilů [příjmení] [jméno] obžalovaný jednal prakticky výlučně s ní, v roce 2016 v lednu se jí pak cestou elektronické pošty dotazoval, jakým způsobem byla vyřešena konkrétní událost, o které, podle svého vyjádření, neměl informace, načež mu svědkyně odpověděla, že událost už byla ukončena a tedy zřejmě i proplacena. Později si obžalovaný jejím prostřednictvím podával řediteli cestou elektronické pošty stížnost v rámci uvedené pojistné události. K dotazům si pak svědkyně vzpomněla, že přibližně na podzim 2015 obžalovaný zmiňoval souvislosti s uvedenou pojistnou událostí udělenou plnou moc, na což mu svědkyně měla uvádět, že s takovýmito postupy nemá dobré zkušenosti. Jestli se mělo jednat o bílou plnou moc, si však již svědkyně nevzpomíná. Svědkyně dále obžalovaného popsala jako pečlivého a odpovědného člověka, který podle jejího názoru neměl žádnou potřebu dopouštět se pojistných podvodů, když v celém období od roku 2010 hlásil pouze dvě pojistné události.

10. Svědkyně [jméno] [příjmení], bývalá družka obžalovaného, u hlavního líčení uvedla, že se jmenovaným sdílela společnou domácnost přibližně 9 let do léta 2015, i v současné době se však stýkají a zůstali kamarádi. Dále svědkyně popsala, jak se obžalovaný v rámci své záliby zabýval automobily [příjmení] [jméno], kterých za dobu, co spolu žili, mohl mít i desítky s tím, že vždy takový automobil pořídil, opravil a většinou dále prodal. [jméno] svědkyně v uvedeném období

měla k dispozici služební automobil, jezdívala však i s automobily obžalovaného, přičemž si nevzpomíná, že by některé z těchto aut mělo prasklé čelní sklo nebo bylo jinak poškozeno, s takovým automobil by ani nejezdila. Svědkyně si rovněž nevzpomíná, že by obžalovaný někdy řešil nějaký problém ohledně automobilu a likvidace pojištění nebo nějaký problémový prodej automobilu. [jméno] svědkyně měla přehled o automobilech obžalovaného, když tento jí v případě koupě nového vozidla, toto vždy sdělil, a v některých případech i sama s takovým automobilem následně i jela. Rovněž svědkyně [příjmení] obžalovaného vylíčila jako férového, vstřícného a nezištného člověka.

11. Se souhlasem obžalovaného i státní zástupkyně byly postupem dle § 211 odst. 6 trestního řádu čteny u hlavního líčení úřední záznam o podaných vysvětleních osob [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] z přípravného řízení.

12. [jméno] [příjmení] takto v přípravném řízení přiblížil, že pracuje ve znalecké kanceláři [anonymizováno] v [okres] a zabývá se řešením odškodnění při dopravních nehodách. Dále popsal, jak jej v říjnu 2015 kontaktoval pan [celé jméno svědka] ohledně pojistné události na vozidle [příjmení] [jméno], u něhož chtěl vyměnit čelní sklo. Jmenovaný tehdy uváděl, že sklo by chtěl opravit na základě faktury a plné moci majitele pak zaslat pojišťovně tak, aby bylo pojistné plnění poskytnuto na jeho účet a nikoliv na účet majitele. Když pak svědek u pojišťovny zjistil podmínky plnění, nebyla na vozidle ještě provedena prohlídka ze strany pojišťovny, přičemž svědek popsal, jak její provedení u majitele, tedy obžalovaného [celé jméno svědka] zajistil. Následně mu i dodal fakturu za opravu a plnou moc, které svědek následně dodal pojišťovně. Svědek se rovněž v přípravném řízení vyjádřil k tomu, že na původní plné moci podepsané obžalovaným bylo špatné razítko, protože podle svědka, pokud na razítku není uvedeno bankovní spojení na firmu, může se stát situace, že pojišťovna místo firmě uhradí pojistné plnění na účet provozovatele vozidla, pokud jí tento o takový postup požádá. Zda byl automobil nakonec skutečně opraven a čelní sklo vyměněno, svědek nevěděl.

13. [jméno] [příjmení] v průběhu přípravného řízení popsal, jak coby mobilní technik pojišťovny [anonymizováno] dne [datum] kontroloval v rámci nahlášení pojistné události [značka automobilu] u garáže v [obec] – [obec], přičemž na čelním skle automobilu zjistil zlom v oblasti u kraje skla před řídicím a vyryl na skle značku ve tvaru písmene T. Z podnětu svého nadřízeného pak prováděl opětovnou kontrolu automobilu dne [datum], kdy na automobilu bylo stále shodné čelní sklo se stále shodným poškozením i dříve vyrytou značkou. Třetí kontrolu z podnětu svého nadřízeného prováděl v červnu 2016, kdy na automobilu bylo stále stejné poškozené čelní sklo. Jmenovaný ještě v závěru svého vyjádření doplnil, že oprava čelního skla automobilu nemůže být řešena tzv. rozpočtem v rámci pojistného plnění.

14. [jméno] [příjmení] pak v průběhu přípravného řízení popsal, jak se od [celé jméno svědka] dověděl o zakoupení [značka automobilu] od obžalovaného i jak následně tento automobil [jméno svědka] převedl na [jméno] [příjmení] k umoření svého předchozího dluhu. Dotčený automobil byl od července 2015 odstaven u dílny svědka v areálu [anonymizováno] v [okres], protože již byl formálně nepojízdný, v listopadu 2015 jej pak kontaktoval [příjmení] ohledně možnosti prodeje tohoto automobilu, který mu svědek domluvil na osobu obžalovaného, coby předchozího majitele automobilu, přičemž popsal i okolnosti tohoto prodeje a odvozu ze strany obžalovaného. Svědek si nevšiml, jestli měl automobil poškozeno čelní sklo, od [celé jméno svědka] se však dověděl, že pro [jméno svědka] měl na tomto automobilu čelní sklo měnit, zda k této výměně došlo však svědek již neví.

15. V průběhu hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Obsahem trestního spisu je jednak záznam o přijatém oznámení ze strany Obvodního oddělení [obec] – [obec], Policie České republiky ze dne [datum], které učinil obžalovaný osobně s tím, že mělo dojít k podvodu ze strany provozovatele servisu, který na [značka automobilu] neprovedl opravu čelního skla, zatímco inkasoval pojistné plnění. Dále je ve spise doloženo rovněž písemné trestní oznámení

právního zástupce [právníká osoba] ze dne [datum], v němž je rozepsán postup ohledně řešení celé pojistné události ohledně [značka automobilu] včetně uvedených přesných dat. Ve spise jsou i zprávy [právníká osoba] rovněž popisující průběh řešení celé pojistné události ohledně dotčeného automobilu, z nichž je mimo jiné patrné, že pojistná událost byla oznámena elektronickou poštou z účtu obžalovaného dne [datum], protože se však nepodařilo telefonicky kontaktovat označenou osobu, byla pojistná událost odložena a o tomto byl [datum] obžalovaný dopisem informován. Dále bylo ve věci jednáno od [datum], kdy pojišťovna opakovaně jednala se [jméno] [příjmení], byly doloženy nezbytné podklady k poskytnutí pojistného plnění a toto bylo dne [datum] v částce 12.245 Kč zasláno dle instrukcí z doložené plné moci na bankovní účet společnosti [právníká osoba], téhož data byli dopisem o tomto vyrozuměni jak autoservis, tak obžalovaný, který pojišťovnu kontaktoval až [datum] s tím, že žádnou plnou moc nepodepisoval a že k výměně čelního skla vůbec nedošlo. Podle dalších písemných zpráv zmíněné pojišťovny jsou ve vztahu k dotčenému automobilu vedeny dvě pojistné smlouvy, a to jednak ohledně povinného ručení s účinností od [datum] do [datum] a jedna od posledně uvedeného data do [datum], na základě které byla řešena dotčená pojistná událost. V další ze zpráv zmíněná pojišťovna uvádí, že i podle všeobecných pojistných podmínek o připojištění skel není možno v rámci pojistné události řešit opravu čelního skla tzv. rozpočtem a v případě žádosti o likvidaci takové pojistné události uvedeným způsobem by pojistné plnění poskytnuto nebylo. Ze strany pojišťovny pak byla doložena pojistná smlouva účinná od [datum] na pojistníka, kterým je obžalovaný ohledně [značka automobilu], jejíž součástí je jako doplňkové pojištění rovněž připojištění skel, dále byly doloženy i speciální pojistné podmínky pro doplňková pojištění a asistenční služby, z jejichž článku 5 bodu, 7 vyplývá, že u pojištění skel vozidla není možno řešit likvidaci škodních událostí rozpočtem předpokládaných nákladů na opravu či výměnu oken a v článku 5, bodě 8 je ustanovení ohledně sjednání spoluúčasti 50% v období prvních tří měsíců od počátku pojištění. Doloženo je dále ohlášení pojistné události u pojišťovny [právníká osoba], vypsání obžalovaným ohledně prasklého čelního skla, k němuž mělo dojít dne [datum] s tím, že uvedené oznámení bylo podepsáno i podáno k [datum]. Jméno řidiče s příslušné kolonce nebylo vyplněno. Součástí tohoto oznámení je pak jako příloha doložen v kopii velký technický průkaz, dále jsou doloženy zprávy uvedené pojišťovny adresované obžalovanému ohledně registrace a následně odložení škodní události tak, jak vyplývá již ze zpráv této pojišťovny adresovaných policejnímu orgánu. Součástí spisu je dále zpráva elektronické pošty, kterou obžalovaný zasílá na adresu [email] ve znění, že v příloze posílá naskenovanou podepsanou plnou moc, která je rovněž součástí spisu s tím, že celý formulář plné moci je nevyplněný s výjimkou razítka společnosti [právníká osoba] a ručně vypsanou adresou opravny, přičemž na razítku firmy není uvedeno číslo jejího účtu, dále je vyplněno pouze místo podpisu plné moci, v rámci čehož je uvedeno v [okres], plná moc není datována a je pouze opatřena podpisem majitele vozidla, tedy podpisem obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Ze strany příslušné pojišťovny pak byla v rámci trestního řízení dodána plná moc, která byla této následně doručena a která je již vyplněna s tím, že je již zřetelněji a nikoliv pouze na razítku uvedeno veškeré spojení na společnost [právníká osoba] včetně bankovního účtu, přičemž tato plná moc je datována k [datum] a je sice opatřena podpisem obžalovaného, který se však neshoduje s podpisem na předchozí plné moci, ani s podpisem, jakým opatroval příslušné dokumenty obžalovaný v rámci trestního řízení. Ze strany pojišťovny pak byla doložena rovněž faktura – daňový doklad za opravu čelního skla na částku 12.245 Kč vystavená společnosti [právníká osoba] s datem vystavení dokladu i uskutečnění zdanitelného plnění k [datum] a datem splatnosti k [datum], v rámci které je jako odběratel uveden obžalovaný. Podle výpisu z účtu společnosti [právníká osoba] bylo dne [datum] pojistné plnění v plně uvedené výši na účet této společnosti uvedený již ve výše rozepsané plné moci v plně výši poskytnuto. Doložen pak byl i doklad o nákupu čelního skla na [značka automobilu] od polské [právníká osoba] ze dne [datum] za částku 850 zlotých. Doložena byla rovněž komunikace mezi obžalovaným a pojišťovnou [právníká osoba], v rámci které obžalovaný mimo jiné poukazuje dopisem ze dne [datum] na to, že si není vědom, že by někomu podepisoval

jakoukoli plnou moc. Součástí trestního spisu je pak opakovaně i fotodokumentace předmětného vozidla zejména pokud jde o poškození čelního skla, případně o opatření tohoto skla vrypem ve tvaru písmene T. Takto pak byla doložena i fotodokumentace automobilu z doby jeho odvozu z [obec] do [obec] obžalovaným s tím, že fotografie jsou opatřeny údaji o datu k [datum]. Zároveň byla doložena i kupní smlouva mezi obžalovaným a [celé jméno svědka], coby kupujícím ze dne [datum], v rámci které není výslovně popisován technický stav vozidla, je pouze doloženo prohlášení prodávajícího, že mu nejsou známy vady bránící užívání vozidla či kupujícího, kdy je seznámen s technickým stavem vozidla, součástí kupní smlouvy pak je i sjednání výhrady vlastnictví. V trestním spise je doložena rovněž komunikace mezi obžalovaným a [celé jméno svědka] cestou elektronické pošty, v rámci které jmenovaní řeší možnost přihlášení automobilu poté, co jej [celé jméno svědka] zcela doplatil. Ve spise je rovněž doložena kopie displaye mobilního telefonu pořízená při seznámení obžalovaného s trestním spisem, který zaznamenává SMS zprávu z [datum], v rámci které obžalovaný poukazuje na to, že volal už 7. 3. a nechť se mu okamžitě ozvou nebo vše půjde oznámit na policii, následně se ještě dotazuje, komu patří číslo účtu, na který byla vyplacena částka pojistného plnění. Ve spise je konečně doložen i výpis z účtu dokládající náhradu škody pojišťovně ze strany původně obviněného [celé jméno svědka] v plně uplatněné výši 12.245 Kč, když následně bylo trestní stíhání tohoto obviněného podmíněně zastaveno tak, jak vyplývá i z doloženého pravomocného usnesení. Součástí trestního spisu jsou pak i písemná vyjádření obžalovaného jednak v rámci podaného odporu a jednak v rámci shrnutí veškerých událostí, které obžalovaný doložil před skončením hlavního líčení, v nichž obžalovaný popisuje veškerý vývoj událostí ze svého pohledu podobně, jako v rámci své výpovědi u hlavního líčení.

16. K doplněným listinným důkazům byly opatřeny opisy z rejstříků trestů svědků [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], rovněž k těmto osobám byly vyžádány zprávy o pověsti. Svědkyně [celé jméno svědkyně] nemá jediný záznam v rejstříku trestů, svědek [celé jméno svědka] má v tomto záznam z roku 2007 v souvislosti s nedbalostní trestnou činností a svědek [celé jméno svědka] pouze v souvislosti s trestnou činností v této trestní věci, v rámci které bylo jeho trestní stíhání podmíněně zastaveno. K osobám těchto svědků pak ani z dalších podkladů k jejich osobě nebylo zjištěno negativních poznatků. Svědkyně [příjmení] pak soudu doložila komunikaci s obžalovaným prostřednictvím elektronické pošty z období od 5. do [datum], v rámci které se obžalovaný dotazuje na vyřízení či stav pojistné události, která hraje roli v této trestní věci s tím, že v uvedené věci se měl angažovat jeden servis a podotýká, že jestli byla pojistka vyplacena tomuto servisu, takto bude veselé, načež mu jmenovaná sděluje, že událost již byla vyřízena a platba byla proplacena spol. [právnícká osoba], k čemuž dokládá i bližší údaje o takové platbě. Součástí listinných důkazů je pak i vyrozumění společnosti [právnícká osoba] ohledně toho, že obžalovaný si v rámci likvidace dotčené pojistné události podal stížnost, kterou řešil se specialistkou klientské spokojenosti [jméno] [příjmení], přičemž touto byla doložena i veškerá komunikace s obžalovaným cestou elektronické pošty ohledně dotčené stížnosti, v rámci které obžalovaný mimo jiné i opakovaně namítá, že při likvidaci pojistné události dodržel veškeré předepsané postupy, avšak pojistné plnění doposud neobdržel. Podle zpráv [stát. instituce] a [stát. instituce] nebyly [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] od listopadu 2014 vedeny jako majitelé či provozovatelé motorových vozidel, podle zprávy [stát. instituce] pak [jméno] [příjmení] byla vedena jako vlastník a provozovatel toliko motocyklu. Podle sdělení [stát. instituce] a doložené karty silničního vozidla, je [jméno] [příjmení] veden jako vlastník a provozovatel [značka automobilu] [anonymizováno], které bylo v ČR zaevidováno v dubnu 2008.

17. Přechinu pojistného podvodu podle § 210 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamtlčí při uplatnění práva na plnění pojištění nebo jiné obdobné plnění.

18. Ve vztahu k bodu 1) výroku o vině tohoto rozsudku obžalovaný popřel, že by při oznámení pojistné události ohledně prasklého čelního skla uváděl jakékoli nepravdivé údaje, když podle něj

do doby, než automobil prodal [celé jméno svědka], nebylo čelní sklo viditelněji poškozeno. V tomto směru jsou nicméně poměrně významné rozpory ve výpovědi obžalovaného u hlavního líčení a v přípravném řízení, kdy obžalovaný fakticky připouštěl, že sklo mohlo být již v době prodeje automobilu [celé jméno svědka] poškozeno, nicméně podle něj následně po opětovném převzetí ze strany obžalovaného bylo poškozeno více. Pokud pak obžalovaný u hlavního líčení uváděl opak s tím, že sklo určitě poškozeno nebylo, jsou tyto dvě jeho verze v poměrně zásadním rozporu. Sám obžalovaný navíc připustil, že pojistnou událost oznamoval na pojišťovnu až v době, kdy automobil po doplacení přešel na nového majitele [celé jméno svědka], přičemž v této době, kdy již jmenovaný byl novým majitelem automobilu, teprve mělo dojít k pojistné události, což pojišťovně nesdělil a je otázkou, zda i v takovém případě by obžalovaný měl nárok na výplatu pojistného plnění. Především ale není zřejmé, proč by vlastně obžalovaný celou tuto záležitost následně za [celé jméno svědka] řešil, pokud by skutečně k poškození čelního skla došlo až v době, co byl [celé jméno svědka] již majitelem automobilu, když by kromě starostí z tohoto on sám nic neměl a navíc by bylo možno předpokládat, že by poté, co automobil měl být na přelomu května a června 2015 [celé jméno svědka] doplacen, oznámil by obžalovaný přechod vlastnického práva na nového majitele tak, aby mu již dále nemuselo být počítáno pojistné.

19. Pokud na podporu tvrzení obžalovaného následně vystoupili svědci [příjmení], [příjmení] a [příjmení], pak již z jejich výpovědí je zřejmé, že obžalovaný vlastnil větší množství automobilů shodné značky, které průběžně dokupoval, opravoval a prodával. Bylo by pak s podivem, kdyby si svědci pamatovali, že konkrétní automobil nebyl v konkrétní době určitě nijak poškozen. Z výpovědí všech těchto svědků, zejména ale svědkyň [příjmení] a [příjmení], navíc vyplynulo, že automobil jim obžalovaný ukázal nebo se s ním projely většinou poté, co jej pořídil nebo opravil, a tedy ne že by se všemi automobily obžalovaného jezdily pravidelně, aby měly přehled, kdy byl v jakém stavu konkrétní automobil. Pokud svědek [příjmení] uváděl, že jezdil s automobily obžalovaného v první polovině roku 2015, kdy řešil koupi nového vozu, není to v souladu s opatřeným výpisem z registru vozidel k jeho osobě, podle něhož je u jeho osoby vedeno pouze vozidlo [značka automobilu] [anonymizováno], u kterého byla poslední změna evidována k [datum]. Všichni jmenovaní svědci se pak až nápadně snažili vyzdvihovat kladné vlastnosti obžalovaného, což s přihlédnutím k tomu, že jde o družku a kamarády obžalovaného budí pochybnosti o tom, zda svou výpovědí se spíše jen nesnaží obžalovanému pomoci a snižuje tak samo o sobě jejich věrohodnost. Obdobným způsobem se pak snažila obžalovaného prezentovat i svědkyně [příjmení], která zprvu uváděla, že obžalovaný je jen její klient, i když poměrně významný, posléze připustila, že se s obžalovaným vídají i mimo zaměstnání, zatímco soudce si povšiml, že tato svědkyně na obžalovaného spolu se svědky [příjmení] a [příjmení] čekala před jednací síní i po skončení svého výslechu u hlavního líčení a následně po skončení hlavního líčení spolu s obžalovaným všichni společně odcházeli z budovy soudu, což nasvědčuje spíše přátelskému vztahu této svědkyně s obžalovaným mimo pracovní rovinu. V rozporu je pak i tvrzení této svědkyně, že obžalovaný za celou dobu řešil pouze dvě pojistné události, s tvrzením obžalovaného u hlavního líčení, podle něhož měl řešit pojistné události mnohokrát, což rovněž zakládá pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědkyně.

20. V každém případě je však obžalovaný usvědčován výpověďmi svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně], kteří potvrdili, že již v době zakoupení automobilu [celé jméno svědka] bylo čelní sklo automobilu poškozeno, byla na něm na straně řidiče u spodního okraje prasklina o délce do 10 cm. Tímto oba svědci vyvracejí obhajobu obžalovaného, přičemž výše rozepsané rozpory ohledně výpovědi obžalovaného, jejich výpovědi částečně potvrzují a obhajobu obžalovaného znevěrohodňují. Zřejmý je i možný motiv jednání obžalovaného, když podle doložené pojistné smlouvy byla tato uzavřena až dne [datum] a podle všeobecných podmínek dotčené pojišťovny se při uplatnění pojistné události v rámci připojištění skel v období prvních tří měsíců od uzavření pojistné smlouvy vztahovala spoluúcast ve výši 50 %. Obžalovaný takto tedy zjevně mohl prodávat automobil již s poškozením s tím, že kupujícího ujistil o dodatečném

odstranění závady v podobě prasklého čelního skla tak, jak ostatně ve své výpovědi popisoval i svědek [celé jméno svědka]. Tímto se mohl obžalovaný snažit vyhnout 50 % spoluúčasti, kterou by musel hradit a zároveň mohl vyhovět tomu, aby automobil, který kupovala jiná osoba, již následně nebyl poškozen. V samotné kupní smlouvě ostatně není obsažen jediný údaj ohledně toho, že by automobil nevykazoval jakékoli poškození některých částí. Naproti tomu soud v případě [celé jméno svědka] a potažmo i [celé jméno svědkyně] neshledal důvod, proč by se jmenovaní měli snažit obžalovanému jakkoli škodit nebo záměrně vypovídat v jeho neprospěch. Ostatně už ze samé podstaty věci je otázkou, proč vlastně obžalovaný sjednával tak, jak sám připustil, první pojištění dotčeného automobilu již na podzim 2014, zatímco až na konci ledna 2015 sjednal pojištění nové, v rámci něhož sjednal mimo jiné i připojištění čelního skla, což nepochybně muselo mít vliv i na výši pojistného. Takto jednal obžalovaný i přesto, že sám podle toho, co uváděl u hlavního líčení, hodlal automobil spíše jen opravit a prodat, načež i umístil na webových stránkách inzerát, který zde musel být i v průběhu února 2015, když už z tohoto měsíce je doložena komunikace elektronickou poštou mezi obžalovaným a [celé jméno svědka]. Jediným vysvětlením, proč by obžalovaný toto nové pojištění skel automobilu sjednával, je to, že už by si byl vědom, že sklo automobilu je poškozeno a opravu skla by se snažil řešit právě i připojištěním skel. Na těchto závěrech nic nemohou změnit ani výpovědi svědků [příjmení], [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení], u nichž je možno mít určité pochybnosti o jejich nezaujatosti i o tom, že by skutečně mohli mít dostatečný přehled, kdy které z množství vozidel obžalovaného mohlo nebo nemohlo být poškozeno. Ani případné kladné vlastnosti obžalovaného ani jeho finanční situace pak nevylučují, že by si nemohl chtít finančně ještě přilepšit finančním podvodem, když by předpokládal, že se na něj do budoucna nepříjde, k čemuž by zřejmě ani nedošlo, pokud by nedošlo i k jistému tzv. podrazu ze strany [celé jméno svědka] vůči obžalovanému ohledně výplaty pojistného plnění tak, jak je popsáno níže v tomto odůvodnění.

21. Pokud tedy soud vyhodnotil veškeré podklady vztahující se k bodu 1) podané obžaloby, ať už samostatně nebo ve vzájemném souhrnu, musel s ohledem na vypovídající hodnotu jednotlivých důkazů a rozporů v rámci obhajoby obžalovaného či výpovědí svědků, vypovídajících v jeho prospěch, dospět k závěru, že obžalovaný dne [datum] při uplatnění práva na plnění pojištění automobilu u společnosti [právnícká osoba], dříve [právnícká osoba] uvedl nepravdivé údaje ohledně data pojistné události, a to buď z důvodu, aby se vyhnul platbě za spoluúčast, případně aby vůbec mohl takovéto pojistné plnění uplatnit, pokud by skutečně k poškození čelního skla automobilu došlo už před datem [datum]. Popsaným jednáním pak obžalovaný naplnil znaky přečinu pojistného podvodu podle § 210 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku.

22. Rovněž ve vztahu k bodu 2) výroku o vině tohoto rozsudku obžalovaný jakoukoli svou vinu popřel a poukazoval na to, že on sám neměl v úmyslu uvádět pojišťovnu v omyl při nahlášení pojistné události ohledně prasklého čelního skla, když s vědomím, že se sklo nebude opravovat, chtěl celou záležitost řešit proplacením na základě tzv. rozpočtu, tedy vyčíslení nákladů na opravu. Zároveň obžalovaný poukázal na to, že v omyl pojišťovnu uvedl až [celé jméno svědka], který vykazoval opravu čelního skla, přestože tuto fakticky neprovedl. I v případě tohoto bodu je však možno ve výpovědi obžalovaného dohledat větší množství rozporů a nelogičností. Předně není zřejmé, proč chtěl obžalovaný vlastně řešit celou záležitost tzv. rozpočtem, když věděl, že sklo vyměňovat nebude a navíc za situace, kdy škoda vlastně vznikla dřívějšimu majiteli vozidla [celé jméno svědka]. Pokud by za této situace obžalovaný skutečně řešil pojistnou událost rozpočtem, zřejmě by pojišťovnu tak jako tak uváděl v omyl, pokud následně nechtěl jakoukoli opravu provést, když vyčíslení nákladů na opravu by bylo fakticky jen fiktivní a obžalovaný by hodlal využít pojistné plnění na zcela jiný účel. Obžalovaný navíc uváděl, že netušil, že v případě likvidace pojistné události na základě připojištění skel není možno podle podmínek dotčené pojišťovny řešit rozpočtem, přestože zároveň v rámci hlavního líčení poukázal na to, že coby dlouhodobý držitel většího množství automobilů [značka automobilu] s těmito měl větší

množství pojistných událostí, nepochybně se tedy musí jednat o osobu v těchto otázkách zběhlou, která přinejmenším umí podmínky pojištění a likvidace dohledat v příslušných všeobecných pojistných podmínkách. Je navíc zjevné, že obžalovaný měl a má známou Ing. [příjmení], která působí v pojišťovně [anonymizováno] a které se na celou problematiku mohl dopředu dotázat. Lze tedy jen sotva uvěřit tvrzení obžalovaného, že o tom, že pojistnou událost nemůže popisovaným způsobem řešit, vůbec netušil, obzvláště za situace, kdy hodlal uplatňovat pojistné plnění za něco, co ani nehodlal opravovat a lze předpokládat, že by si běžně alespoň prověřil, zda je takovýto postup možný. Dále lze sotva uvěřit tvrzení obžalovaného, že by bez jakékoli předchozí komunikace se společností [právnícká osoba] jen tak obdržel elektronickou poštou prázdný tiskopis plné moci, který by jen podepsal a odeslal zpět, aniž by si zjišťoval, o co se vůbec jedná, jaké kroky přesně hodlá odesílatel učinit nebo alespoň, kdo mu vůbec tento tiskopis zaslal a k čemu se vlastně vztahuje. Pokud by obžalovaný skutečně neměl kontakt na [celé jméno svědka], jak sám u hlavního líčení uváděl, mohl alespoň komunikovat prostřednictvím elektronické pošty na adresu, z níž mu byla zpráva s plnou mocí odeslána. Opětovně je možno poukázat na vyjádření obžalovaného, že v rámci pojištění automobilů již měl nemalé zkušenosti a sotva by jednal takovýmto riskantním způsobem bez předchozí domluvy a ověření, kdo a za jakým účelem mu tiskopis poslal, když podepsaná plná moc by jinak mohla být zneužitelná ve prospěch obžalovaného k množství různých účelů. Obžalovaný navíc tvrdil, že hodlal pojistné plnění řešit na základě tzv. rozpočtu a přitom uváděl, že se servisem, který mu tiskopis plné moci zaslal, se ani nedomlouval a nemohl tak vlastně ani tušit, jak v rámci řešení celé pojistné události hodlal autoservis postupovat. Pokud pak obžalovaný uváděl, že neměl na společnost [právnícká osoba] kontakt a že pokud by jej měl, kontaktoval by je ohledně celého postupu již podstatně dříve, pak je nutno podotknout, že měl kontakt přinejmenším v podobě elektronické adresy pošty uvedené společnosti, z níž mu formulář plné moci přišel, nicméně s ohledem na název adresy elektronické pošty odesílatele mohl poměrně jednoduše dovést i název samotné společnosti s tím, že pokud by tento zadal do libovolného vyhledávače, nepochybně by mu tento dohledal dotčenou firmu se všemi kontaktními údaji. Sám obžalovaný ostatně u hlavního líčení potvrdil, že tímto způsobem postupoval poté, co se dověděl o proplacení pojistného plnění a co mu pojišťovnou byl sdělen i název firmy, která měla čelní sklo opravovat. Sám obžalovaný navíc působí jako obchodní zástupce, dlouhodobě zjevně působí i na různých fórech a lze tak předpokládat, že by se v obdobných záležitostech měl dobře orientovat. Měl ostatně i kontakt na [celé jméno svědka] a pokud tedy potřeboval zjistit název firmy, ve které měl být automobil opravován, mohl se jednoduše spojit s ním. Výše naznačené rozpory ve výpovědi obžalovaného jsou natolik zásadního charakteru, že obhajobu obžalovaného poměrně významně znevěhodňují.

23. Naproti tomu je obžalovaný poměrně jednoznačně usvědčován výpovědí svědka [celé jméno svědka], dříve spoluobviněného v této trestní věci, který se i sám ke svému podílu na činu plně doznal a následně i uhradil poškozené pojišťovně způsobenou škodu v plné výši. V případě tohoto svědka nebyly zjištěny zásadnější rozpory v jeho výpovědi, když svědek vysvětlil mimo jiné i to, proč po podepsání nevyplněného formuláře plné moci obžalovaným nakonec stejně vystavil ještě jeden formulář, který za obžalovaného sám podepsal, přičemž toto jeho vysvětlení potvrzuje v přípravném řízení i svědek [příjmení], když poukázal na to, že původní plná moc neobsahovala dostatečně jasným způsobem vymezení čísla účtu a hrozilo, že pojišťovna pojistné plnění poskytne na účet majitele vozidla a nikoliv autoservisu. V případě svědka [celé jméno svědka] pak nebyly shledány ani zásadnější motivy, proč by měl obžalovanému škodit, vyjma snad té skutečnosti, že obžalovaný na jeho osobu v konečném důsledku podal trestní oznámení. Vesměs veškeré listinné důkazy tak, jak jsou výše rozepsány, pak obžalovaného rovněž usvědčují, přičemž výslovně je možno zmínit i tiskopis zprávy elektronické pošty zasláné obžalovaným pojišťovně [právnícká osoba], ve které namítá, že on sám v rámci řešení celé pojistné události žádnou plnou moc nepodepisoval a je zřejmé, že i v tomto směru uváděl pojišťovně nepravdu, když podpis plné moci následně v trestním řízení připustil. V další komunikaci s pojišťovnou v rámci stížnosti

ohledně celé pojistné události pak opakovaně poukazoval na to, že on sám splnil veškeré podmínky, avšak i přes to neobdržel pojistné plnění, což je zřejmě to, co obžalovanému nejvíce vadilo a rovněž důvod, pro nakonec podal na [celé jméno svědka] trestní oznámení. Skutečnost, že čelní sklo automobilu nebylo opraveno ani vyměněno, je pak doložena jednotlivými zprávami poškozené pojišťovny, fotodokumentací i vyjádřením [jméno] [příjmení]. Rovněž v případě tohoto bodu s ohledem na významné rozpory ve výpovědi obžalovaného oproti listinným důkazům i v rámci sebe samé pak soud musel obhajobu obžalovaného vyhodnotit jako nevěrohodnou a v tomto kontextu přihlédnout k ostatním usvědčujícím důkazům, zejména v podobě výpovědi svědka [celé jméno svědka] a v podobě důkazů listinných. Zřejmá je v tomto směru i motivace obžalovaného tak, jak jí popsal svědek [celé jméno svědka], když to měl být právě obžalovaný, kdo celý pojistný podvod vymyslel s tím, že následně se rozdělí napůl. Jinak lze jen těžko pochopit, proč by vlastně obžalovaný hodlal jednat stále s firmou tohoto svědka, když si mohl doklady k opravě pohodlně zajistit v rámci jakéhokoli servisu v [obec], kde lze předpokládat, že coby dlouhodobější držitel většího množství automobilů shodné značky již bude mít ohledně takovýchto servisů dobrou orientaci. Opětovně je možno poukázat na obžalovaného coby na osobu dobře orientovanou v otázkách pojištění či dalších otázkách souvisejících s provozem automobilu, což ostatně bylo možno dovodit i z vystupování obžalovaného u hlavního líčení s tím, že by pro obžalovaného neměl být problém dovodit možnost dohledání pojistné události prostřednictvím výrobního čísla automobilu či poznávací značky a mohl tak celou pojistnou událost dále řešit s jakýmkoli jiným servisem, než s [právní osoba] [celé jméno svědka], na něhož podle vlastního vyjádření neměl ani kontakt a ani vlastně nevěděl, jak se dotčená firma jmenuje, tím spíše, když podle sdělení pojišťovny zasílané obžalovanému v září 2015 měl tento vědět, že celá pojistná událost byla odložena.

24. Lze tak s ohledem na výše uvedené dovodit, že obžalovaný byl již dopředu domluven s [celé jméno svědka] ohledně toho, že celá pojistná událost přinejmenším poté, co automobil opětovně zakoupil obžalovaný, bude řešena jen fiktivně tak, aby bylo vylákáno pojistné plnění, které mělo být podle jednání obžalovaného i vyjádření [celé jméno svědka] nakonec určeno v jeho prospěch. Když pak obžalovaný zjistil, že pojistné plnění bylo v plné výši poskytnuto na účet [celé jméno svědka], který obžalovanému nepředal ani žádný podíl, lze pochopit, že se obžalovaný rozčílil tak, jak ostatně u hlavního líčení popisoval svědek [celé jméno svědka] a následně na něj buďto z tohoto rozčílení anebo aby odvedl pozornost od své osoby, podal i trestní oznámení. V tomto směru je odpovídající i fotokopie displaye mobilního telefonu obžalovaného, který se poměrně nevybíravým způsobem snaží dobrat k majiteli účtu, na který bylo pojistné plnění poukázáno, když kontakt na [celé jméno svědka] poté, co tento ukončil podnikání, již obžalovaný nutně mít ani nemusel. Na vyhodnocení popsaných závěrů pak opět nemohou mít vliv ani výpovědi svědků [příjmení], [příjmení], [anonymizováno] či [příjmení] ohledně kladných vlastností obžalovaného tak, jak je popsáno již výše v tomto odůvodnění.

25. Po vyhodnocení výše rozepsané důkazní situace tak dospěl soud k závěru, že obžalovaný v případě bodu 2) výroku o vině tohoto rozsudku společně s další osobou, coby spolupachatelem, ve smyslu § 23 trestního zákoníku uvedl nepravdivé údaje při uplatnění práva na plnění z pojištění skel [značka automobilu], když přesto, že poškozené čelní sklo nebylo opraveno nebo vyměněno, a obžalovaný o takovouto opravu či výměnu neměl zájem, poskytl poškozené pojišťovně nepravdivé údaje ohledně toho, že čelní sklo již bylo vyměněno a vylákali tak pojistné plnění, na které by jinak nebyl nárok. Takovýmto jednáním tak obžalovaný jako spolupachatel dle § 23 trestního zákoníku naplnil znaky přečinu pojistného podvodu podle § 201 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku. Je přitom zřejmé, že jednání v bodě 2) výroku o vině tohoto rozsudku navazuje na jednání v bodě 1), které je shodné právní kvalifikace a z toho důvodu, pokud se jedná navíc o jednání vůči shodné pojišťovně a ohledně shodného automobilu či shodné pojistné události, považuje soud jednání obžalovaného pod bodem 1) i 2) toliko za

jeden pokračující trestný čin, což je i výklad pro obžalovaného příznivější, než pokud by jednání pod každým z uvedených bodů bylo posuzováno jako samostatný trestný čin.

26. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je zájem společnosti na ochraně cizího majetku v oblasti pojišťovnictví. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestného činu, v rámci čehož bylo potřeba již spíše k tíži obžalovaného zohlednit dobu, po kterou jeho jednání trvalo, jakož i skutečnost, jak se toto jednání obžalovaného postupně vyvíjelo. Soud na druhou stranu zohlednil i výši způsobené škody, která navíc následně byla nahrazena, i když na této náhradě neměl obžalovaný jakýkoli podíl. K osobě obžalovaného soud zjistil, že tento od října 2010 působí jako obchodní zástupce u společnosti [právnícká osoba] a podle vlastního vyjádření dosahuje v zaměstnání čistého měsíčního příjmu kolem 30.000 Kč, přičemž sám sebe označil za majetného, u hlavního líčení připustil vlastnictví přinejmenším několik automobilů [značka automobilu]. V opise rejstříku trestů obžalovaného není jediný záznam.

27. Zejména s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného bylo možno na jeho osobu působit spíše jen výchovným trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu. V případě přečinu dle § 210 odstavec 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožován trestní sazbou ve výměře až 2 roků, přičemž soud s ohledem na výše rozepsané přitěžující či polehčující okolnosti samotného činu i s ohledem na relativně promyšlený způsob jeho spáchání, který navíc odváděl od obžalovaného pozornost na další osobu, na druhou stranu ale i při zohlednění dosavadní bezproblémové osoby obžalovaného, ukládal soud stále ještě mírný trest odnětí svobody spíše při dolní hranici zákonného rozmezí v trvání čtyř měsíců se stanovením spíše kratší zkušební doby v trvání jednoho roku a šesti měsíců, která se s ohledem na osobu obžalovaného i okolnosti činu jeví dostačující ke sledování jeho dalšího chování. Samotná zkušební doba počíná běžet právní mocí tohoto rozsudku a po celou dobu jejího trvání bude sledováno, zda obžalovaný vede řádný život, přičemž pokud tak nebude činit, může být rozhodnuto ještě i v průběhu zkušební doby, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná. Vzhledem k jednoznačnému záměru obžalovaného se trestnou činností obohatit, byl ukládán rovněž trest peněžitý, který se jeví jako odpovídající druh trestu pro pachatele, který se trestnou činností snaží získat majetkový prospěch a odradit ho od páčání podobné trestné činnosti do budoucna. Soud přihlédl k majetkovým možnostem obžalovaného, který má dlouhodobý příjem a deklaroval i jistý majetek, na druhou stranu soud zohlednil i výši způsobené škody, z níž v konečném důsledku obžalovaný neměl jakýkoli prospěch, neboť byl následně podveden další osobou a shledal jako dostačující peněžitý trest v celkové výměře 25 000 Kč, jehož splácení soud rovnou rozvrhl na deset měsíčních splátek po 2 500 Kč tak, aby peněžitý trest mohl být do jednoho roku od právní moci rozsudku uhrazen. V případě, že by peněžitý trest nebyl uhrazen, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců, což je výměra i při součtu se čtyřmi měsíci ukládaného podmíněného trestu odnětí svobody stále ještě v dolní čtvrtině zákonného rozmezí.

28. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody jako poškozená připojila prostřednictvím zmocněnce [právnícká osoba] s částkou 12 245 Kč. V průběhu hlavního líčení sice bylo zjištěno, že společným jednáním obžalovaného s jeho spolupachatelem byla této společnosti způsobenou trestnou činností škoda v uvedené výši, na druhou stranu podle doložených listinných důkazů i vyjádření [celé jméno svědka] již tato škoda byla v plné výši uhrazena. Vzhledem k tomu, že nárok uvedené společnosti i vůči obžalovanému by měl jeho úplným uhrazením zaniknout, bylo nutno poškozenou společnost s uplatněným nárokem na náhradu škody postupem podle § 229 odstavec 1 trestního zákoníku odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 15. června 2018

Mgr. Marek Stach v.r.
samosoudce